

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że dokonana przez Komisję Europejską ocena interesu wspólnotowego była oczywiście błędna. Skarżący podnosi w tym względzie, że Komisja nie uwzględniła znaczenia i wagi naruszenia reguł konkurencji jako kryteriów oceny interesu wspólnotowego. Skarżący dodaje, że stanowiące oszustwo wykorzystanie jego portfela patentów umożliwiło przedsiębiorcom zajmującym się handlem elektronicznym, jak również operatorom pocztowym i logistycznym korzystanie z przedmiotowego wynalazku, przy czym nie dzielili się oni możliwością używania tego wynalazku, ani nie rozdzielili korzyści i zysków płynących z jego zastosowania na całym odnośnym rynku.
2. Zarzut drugi dotyczący braku starannego i bezstronnego zbadania skargi przez Komisję. Skarżący twierdzi, że w zaskarżonej decyzji Komisja dokonała nieobiektywnej prezentacji sprawy i jej chronologii, udzielając mu niewłaściwych porad prawnych. Ponadto treść zaskarżonej decyzji świadczy o tym, że Komisja nie przeanalizowała przedstawionych jej okoliczności faktycznych i prawnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy przez Komisję, gdy znalazła się w sytuacji konfliktu interesów i zastosowała działania opóźniające wobec skarżącego i jego żądań. Na poparcie tego zarzutu skarżący powołuje się między innymi na powiązania istniejące między Komisją a spółką Amazon.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa w związku z tym, że Komisja nie stwierdziła dyskryminacji w dostępie do procesu opracowywania norm oraz do wyników i sprawozdań z tego procesu. Skarżący twierdzi, że odmówiono mu dostępu do procesu normalizacji zarówno w przypadku GS1 i ISO, jak i w przypadku operatorów pocztowych lub logistycznych oraz przedsiębiorstw, które opracowały własne normy sektorowe oparte w rzeczywistości na opatentowanej przez niego metodzie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa w związku z tym, że Komisja nie stwierdziła naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE. Skarżący twierdzi, że w ramach rynku wysyłki i śledzenia przesyłek wykazane jest, iż domniemani sprawcy naruszenia uczestniczyli w antykonkurencyjnych dyskusjach, dokonali antykonkurencyjnego wykluczenia, a ponadto odmówili mu dostępu do procesu normalizacji. Analiza porozumień o współpracy horyzontalnej w świetle domniemań zgodności i niezgodności prowadzi niezaprzeczalnie do wniosku, że porozumienia te są niezgodne z art. 101 ust. 1 TFUE. Wreszcie skarżący przypomina, że stosownie do art. 101 ust. 3 TFUE nie można przyznać żadnego wyłączenia porozumieniom o współpracy horyzontalnej będącym przedmiotem sporu.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2020 r. – Satabank/EBC

(Sprawa T-563/20)

(2020/C 423/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Satabank plc (St. Julian's, Malta) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 30 czerwca 2020 r., którą EBC cofnął stronie skarżącej zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zasadniczej wadliwości zaskarżonej decyzji ze względu na poprzednie środki EBC i Maltese Financial Services Authority (maltańskiego urzędu do spraw usług finansowych, MFSA) oraz brak ich odpowiedniego potraktowania przez EBC w zaskarżonej decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący wadliwości zaskarżonej decyzji ze względu na uchybienia związane z podnoszonym naruszeniem, na którym się opiera.
- Podnosi się, odnośnie domniemanych kwestii przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, że zaskarżona decyzja nie określa żadnego aktualnego naruszenia przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz że EBC nie wskazuje żadnych ustaleń właściwych organów do spraw przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stwierdzających, iż strona skarżąca naruszyła przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w momencie wydania zaskarżonej decyzji,
 - Strona skarżąca podnosi ponadto, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na uchybienia związane z podnoszonym naruszeniem wymogów dotyczących kapitału regulacyjnego. W tym względzie, strona skarżąca twierdzi, iż zaskarżona decyzja jedynie określa konsekwencje działań maltańskiego urzędu do spraw usług finansowych, a zatem pośrednio także działań EBC.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2020 r. – YG / Komisja

(Sprawa T-599/20)

(2020/C 423/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: YG (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2019 r. o nieumieszczeniu skarżącego na liście awansowanych urzędników za 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 11 czerwca 2020 r. oddalającej zażalenie skarżącego na decyzję Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2019 r. o nieumieszczeniu skarżącego na liście awansowanych urzędników; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego – oczywistych błędów w ocenie – braku porównania osiągnięć:
 - W odniesieniu zarówno do oceny sprawozdań z oceny skarżącego oraz metody przeprowadzania porównania osiągnięć (i) w zakresie braku jakiegokolwiek porównania oraz (ii) w zakresie braku porównania z członkami personelu z tej samej dyrekcji generalnej i w tej samej grupie zaseregowania).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 25 tiret drugie regulaminu pracowniczego (obowiązek uzasadnienia).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2020 r. – MZ / Komisja

(Sprawa T-631/20)

(2020/C 423/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: MZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska